

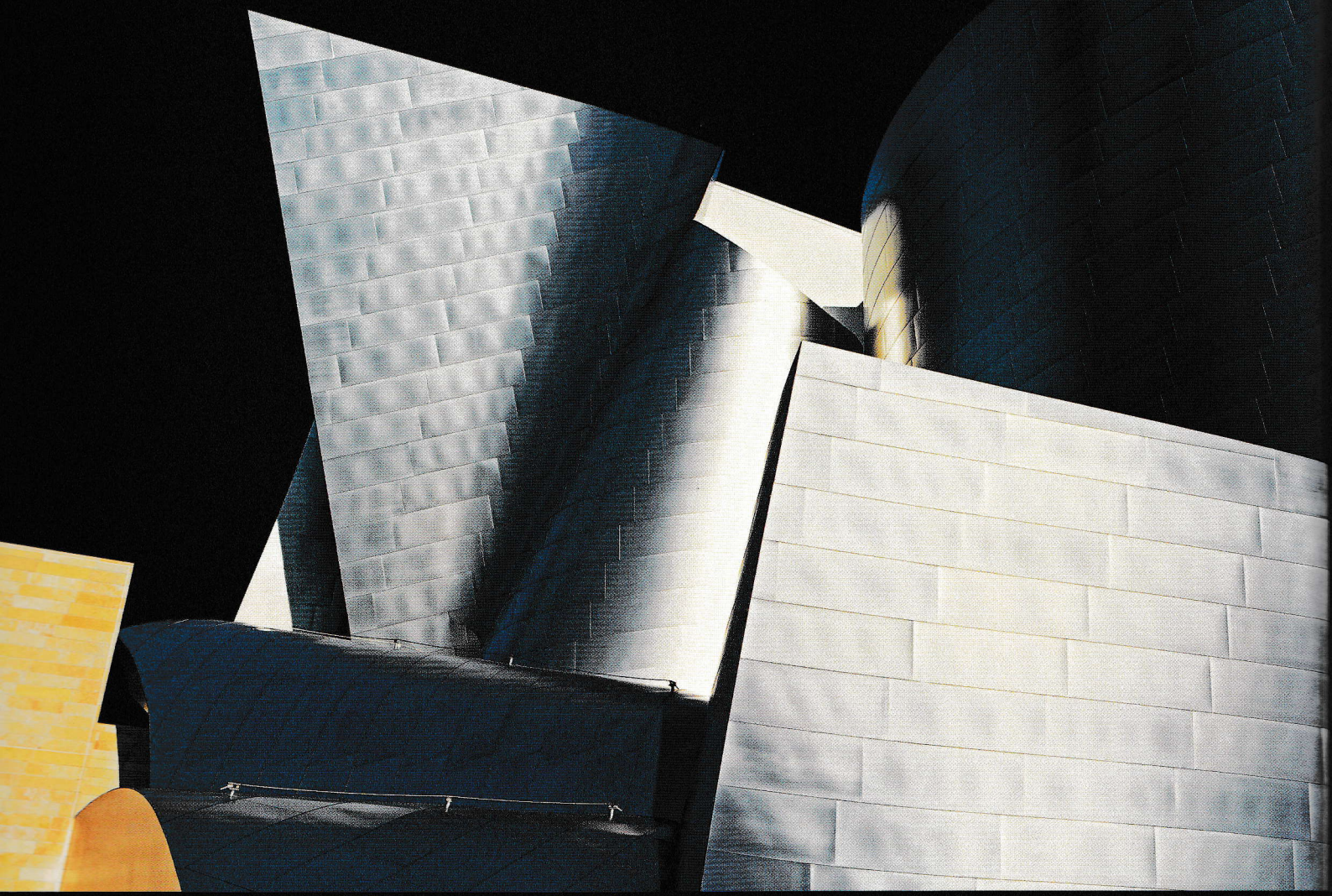

MINUNI ALE LUMII

Francesco Boccia

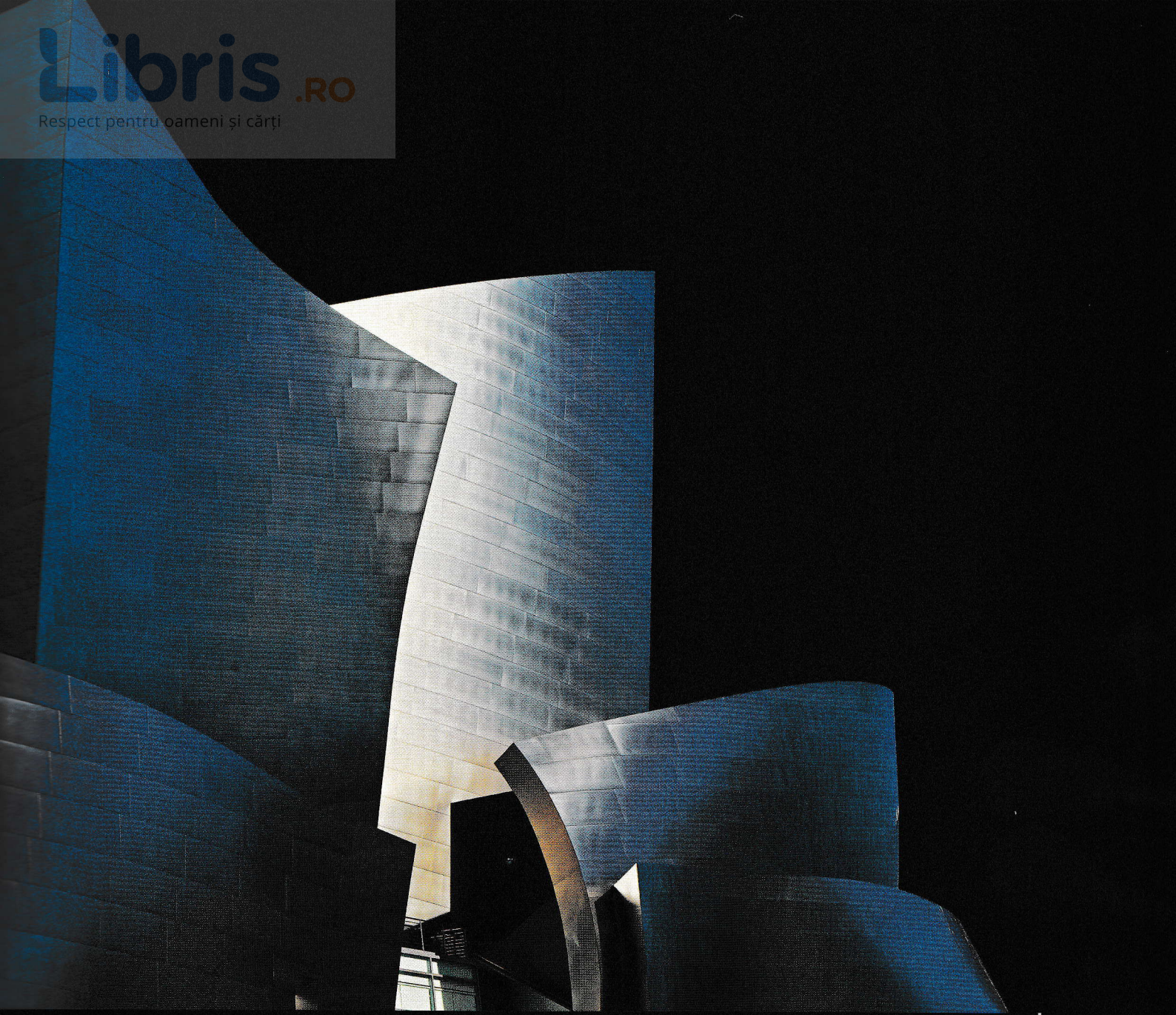

MINUNI ALE LUMII
MINUNI ALE LUMII

R I N S B I N 2

INTRODUCERE	8
PIRAMIDELE DE LA GIZEH, Cairo – Egipt	12
TEMPLUL DIN KARNAK, Luxor – Egipt	16
MARELE TEMPLU, Abu Simbel – Egipt	20
PERSEPOLIS, Shiraz – Iran	24
PARTENONUL, Atena – Grecia	30
AL-KHAZNEH (TEZAUROL), Petra – Iordania	34
COLOSSEUMUL, Roma – Italia	38
TEMPLUL INSCRIPTIILOR, Palenque – Mexic	42
EL CASTILLO, Chichén Itzá – Mexic	46
SFÂNTA SOFIA, Istanbul – Turcia	50
BAZILICA SAN MARCO, Veneția – Italia	54
PIAȚA MIRACOLELOR, Pisa – Italia	58

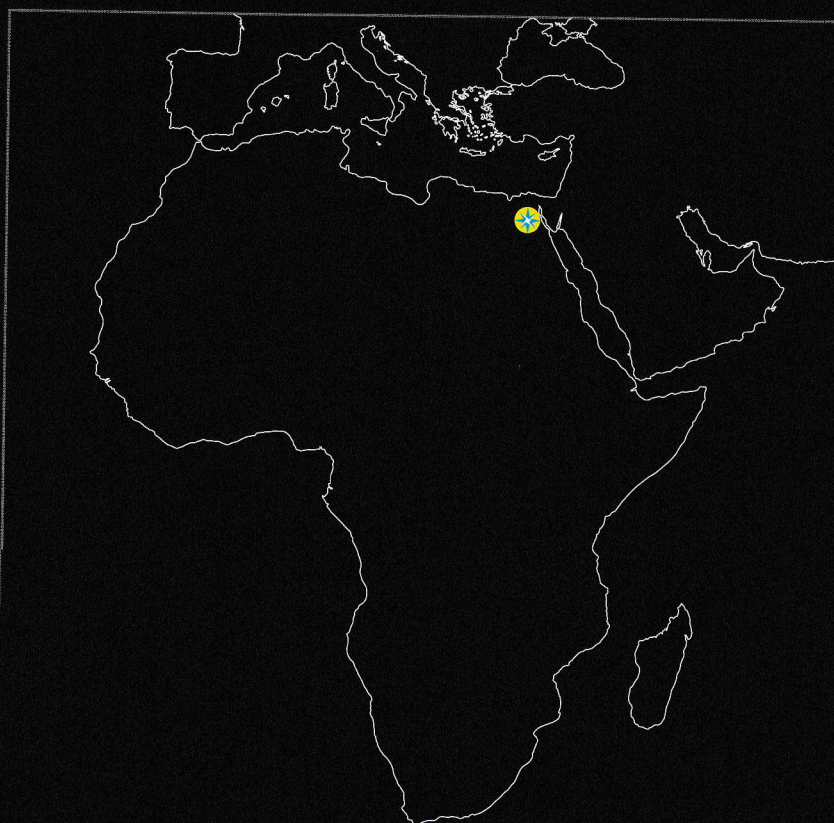
NÔTRE-DAME, Paris – Franța	62	CATEDRALA MITROPOLITANĂ, Brasília – Brazilia	128
ANGKOR THOM, Siem Reap – Cambodgia	68	OPERA, Sydney – Australia	132
ALHAMBRA, Granada – Spania	72	OLYMPIC PARK STADIUM & TOWER, Montréal – Canada	136
MARELE ZID – China	76	AEROPORTUL KANSAI, Osaka – Japonia	140
KREMLINUL, Moscova – Rusia	80	ORAȘUL ARTEI ȘI ȘTIINȚEI, Valencia – Spania	144
BAZILICA SFÂNTUL PETRU – Vatican	86	MUZEUL GUGGENHEIM, Bilbao – Spania	150
FORTUL AMBER, Amber – India	90	TURNURILE PETRONAS, Kuala Lumpur – Malaysia	154
CASTELUL VERSAILLES, Paris – Franța	94	TURNUL JIN MAO, Shanghai – China	160
TAJ MAHAL, Agra – India	100	REICHSTAGUL, Berlin – Germania	164
CAPITOLIUL, Washington, D.C. – SUA	106	EXPERIENCE MUSIC PROJECT, Seattle – SUA	168
TURNUL EIFFEL, Paris – Franța	112	Indice	174
SAGRADA FAMÍLIA, Barcelona – Spania	116		
EMPIRE STATE BUILDING, New York – SUA	120		
MUZEUL GUGGENHEIM, New York – SUA	124		

GIORGIO FERRERO

PIRAMIDELE DE LA GIZEH

CAIRO – EGIPT

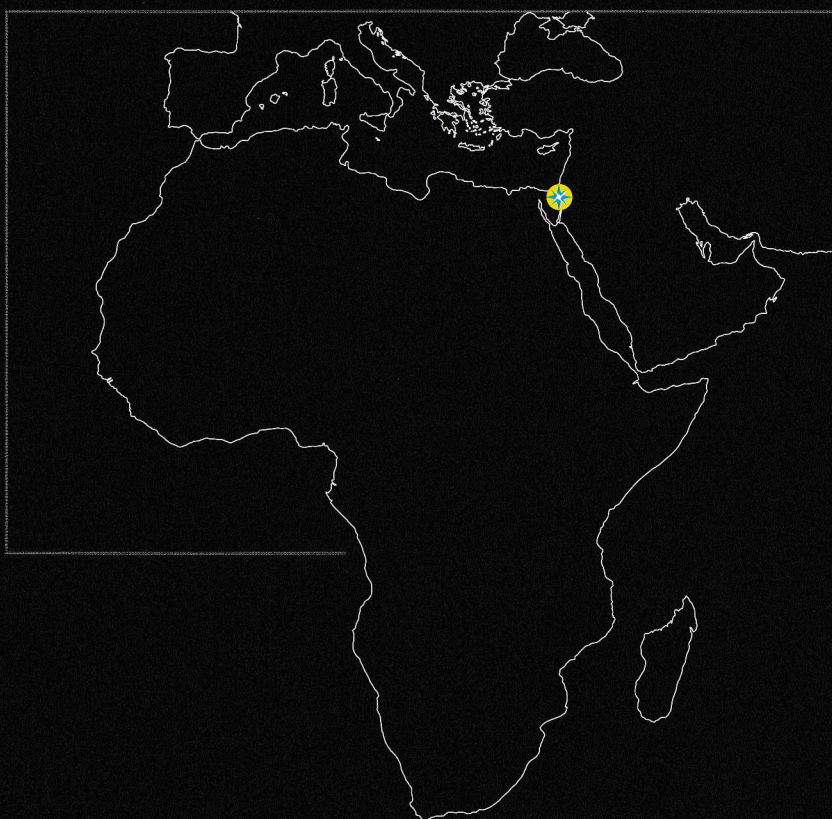

În Egipt există numeroase piramide, însă, cele mai cunoscute se află în câmpia Gizeh, în apropiere de actualul oraș Cairo, ele devenind simbolul anticei civilizații faraonice. Cele trei piramide reprezintă culmea arhitectonică a unei tipologii de monument funerar a cărui evoluție poate fi urmărită de-a lungul secolelor istoriei egiptene. Toate cele trei piramide au fost construite în perioada cunoscută ca Vechiul Regat, mai precis în timpul Dinastiei IV (2575–2465 î.Hr.). Cea mai veche și cea mai mare este piramida lui Kheops, numită și Marea Piramidă: dimensiunile sale excepționale (la origini atingea 146 de metri înălțime), perfecțiunea proporțiilor și a tehnicii de construcție au făcut ca în Antichitate să fie declarată una dintre cele șapte minuni ale lumii și încă și azi este socotită una dintre realizările majore ale acelei lumi. Cu puțin mai mică este piramida lui Khefren, la care se păstrează în vârf parte din finisajul original din calcar, în timp ce de dimensiuni mai mici este piramida lui Mykerinos. Construite din milioane de blocuri de piatră, despre ale căror transport și înălțare există și astăzi diferite teorii, piramidele prezintă în interior un sistem de camere și de coridoare care reprezentau ambiente funerare ale faraonilor defuncți. Cel mai impresionant exemplu este Marea Galerie a piramidei lui Kheops. Piramidele nu erau monumente izolate în câmpia deșertică, ci erau inserate într-un context de edificii funerare, religioase și administrative pe care cercetările arheologice ne-au permis să le cunoaștem. Fiecărei piramide îi corespundea un templu funerar, pe latura orientală, o rampă procesională și un templu în vale, în afară de alte piramide satelit (pentru regine și pentru cult) și șanțuri pentru bărci. În jurul piramidelor existau apoi vaste necropole ale membrilor familiei regale și ale înalților funcționari, laboratoare, gospodării, orașe pentru sacerdoții cultului funerar, precum și așezările și necropolele constructorilor piramidelor.

AL-KHAZNEH (TEZAURUL)

PETRA – IORDANIA

Când, în 1812, elvețianul Johann Ludwig Burckhardt, primul european, după secole de uitare, a găsit vestigiile de la Petra, veche capitală a regatului nabateean, lumea occidentală a putut redescoperi și admira una dintre capodoperele arhitecturale ale Orientului Mijlociu. La capătul îngustului defileu (*siq*) care se desfășoară între pereți înalți de gresie în Iordania Meridională – principală cale de acces în orașul de caravane Petra, cândva nod principal de distribuire a negoțului cu mirodenii, parfumuri și țesături spre Mediterană – se înfățișează fațada monumentală a unui edificiu funerar săpat în stâncă și cunoscut sub numele de Al-Khazneh. Numele, care înseamnă „tezaurul faraonului”, derivă dintr-o veche credință arabă potrivit căreia edificiul ar fi putut ascunde o splendidă comoară. Eleganța monumentului Al-Khazneh apare în toată splendoarea ei când penumbra îngustului defileu stâncos lasă loc luminii de zi care nuanțează în roz fațada săpată în întregime în peretele vertical de gresie. Înaltă de circa 40 de metri, fațada Al-Khazneh, probabil monument funerar al unui suveran care a trăit în secolul I î.Hr., este clădită în două stiluri arhitecturale suprapuse. Cel inferior e alcătuit dintr-un portic cu șase coloane corintice care susțin o arhitravă – decorată cu o friză cu grifoni, vase și arce florale – și un fronton al cărui timpan este sculptat cu o serie de arce și cu silueta unei acvile. Pe pereții de stâncă dintre coloanele dinspre exterior existau două statui ecvestre, azi extrem de deteriorate, în timp ce la extremitățile arhitravei doi lei țineau loc de acrotere. Al doilea nivel al edificiului este alcătuit dintr-un *tholos* (structură mică având bază circulară) cu acoperiș conic ce se termină cu o urnă și cu două semifrontoane laterale. Coloane corintice și siluete de amazoane decorează structurile lui superioare, în vreme ce patru acvile sculptate țineau loc de acrotere. Interiorul edificiului contrastează prin simplitatea lui cu eleganța elaborată a fațadei. Prin portic se ajunge în două săli laterale și într-o sală mare cu bază pătrată flancată de trei nișe.

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

PIAȚA MIRACOLELOR

PISA – ITALIA

Piața Miracolelor este fiica banului și a credinței. Capodopera locuitorilor Pisei – nu un monument, ci un ansamblu armonios de edificii capabil să combine aspecte artistice, religioase și urbanistice – a fost construită între secolele XI–XII într-o perioadă în care Pisa era puternica republică a navigatorilor și care între secolele XI–XIII a rivalizat cu Amalfi, cu Genova și cu Veneția, a patrolat Corsica și Sardinia, și-a stabilit bazele în tot Orientul Apropiat. Piața Miracolelor reprezenta mulțumirea adusă de locuitorii pisani bunului Dumnezeu pentru evidentul ajutor primit în războiul comerțului; era însă și oglinda în care se putea vedea măreția noii burghezii a orașului, motiv de mândrie și de identificare pentru întreaga populație locală. Evident, piața răspundea și unui proiect spiritual precis, în care edificiile aveau o valoare simbolică puternică; fiecare monument corespundea unei etape în calea bunului creștin către lumea de dincolo: nașterea (baptisteriul), viața (domul), drumul (turnul), moartea (Camposanto). Două curiozități explică sensul metafizic atribuit construcțiilor religioase din acea epocă: Camposanto a fost construit pe pământul de la Golgota adus aici cu corăbiile – depășindu-se dificultăți de nepovestit – din Palestina; Turnul Înclinat, clopotnița domului, a fost dotat cu o scară complexă, în spirală, incomodă și periculoasă, dar capabilă să simbolizeze drumul dificil al pelerinului către Dumnezeu.

Piața Miracolelor din Pisa este așadar nu numai o piață monumentală unde se înalță unele dintre cele mai semnificative exemple de construcții romanice. Verdele ierbii și albul marmurei cu anomalia înclinării turnului reprezintă un fel de imn adus măreției apuse și „miracolelor” pe care le pot realiza laolaltă omul cu Dumnezeu. Un loc dedicat frumuseții și perfecțiunii, bine rezervat rolul celei mai imperfecte opere: Turnul Înclinat, care nu este inima Pieței Miracolelor, ci simbolul cel mai cunoscut.

